

KO JE KO

Džon Apdajk (*John Updike*; 1932, Reding – 2009, Denver), jedan od najvećih američki romanopisaca, a takođe i pesnik, pripovedač, kritičar umetnosti i književni kritičar. Njegovo najpoznatije delo je ciklus romana o Hariju Zeki Angstromu. Jedan je od samo četiri pisca koji su više puta osvojili Pulicerovu nagradu za fikciju. Njegov prvi roman bio je *Vašar u sirotištu* (1959). Slede *Beži, Zeko, beži* (1960), a potom *Kentaur* (1963), koji mu je doneo *National Book Award*, prvo u nizu značajnih priznanja, među kojima su i dve Pulicerove nagrade za romane iz tetralogije o Zeki Angstromu (*Zeka je bogat*, 1981. i *Zeka je umro*, 1990). Objavio je više od dvadeset romana, desetine zbirki kratkih priča, kao i knjige poezije, umetničke i književne kritike.

Sonja Atanasijević (1962, Lebane), objavila je romane: *Oni su ostali* (1995), *Crveni krug* (1997), *Bekstvo iz akvarijuma* (2003, Nagrada „Zlatni Hit Liber“), *Narandže za Božanu* (2004, Nagrada „Zlatni Hit Liber“), *Ko je ubio Alfija* (2009), *Vazdušni ljudi* (2013, Nagrada „Branko Ćopić“), *Velika laž* (2016), *Spavaj, zveri moja* (2020) i zbirku priča *Krilata tuga* (2005). Priče su joj zastupljene u nekoliko antologija, a njena proza prevedena je na francuski, engleski, bugarski, rumunski i makedonski jezik. Živi u Beogradu.

Dragan Babić (1987, Karlovac), osnovne i master studije završio na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Bavi se esejistikom i književnom kritikom, član je uredništva časopisa *Dometi* i programski urednik Somborskog književnog festivala. Objavio je knjige proze *Twitter priče* (2014) i *Twitter priče 2.0* (2017). Živi u Novom Sadu.

Redžinald Dvejn Bets (*Reginald Dwayne Betts*; 1980, Meriland, SAD), američki pesnik, memoarista, profesor i aktivista. Sa šesnaest godina je osuđen na osam godina zatvora zbog krađe automobila, nakon čega je počeo da piše poeziju i memoare.

Dobitnik je više nagrada za svoj književni rad, učesnik projekata za prevenciju maloletničke delikvencije i edukacije, a radio je i kao asistent javnog tužioca u Nju Hejvenu, gde i živi.

Dragan Bošković (1970, Beograd), diplomirao je, magistrirao i doktorirao na Filološkom fakultetu u Beogradu. Predaje savremenu srpsku književnost i teoriju književnosti na Filološko-umetničkom fakultetu u Kragujevcu. Urednik je naučnog časopisa *Nasleđe*, priredio dvadesetak tematskih zbornika. Objavljena dela: *Odisej – kataloška priča* (koautor Saša Ilić, 1998); zbirke poezije: *Vrtoglavica, laž i Vavilon od kartona* (1998), *U jednom telu* (2003), *Isaija* (2006), *Otac* (2013), *The Clash* (2016), *Ave Maria!* (2018), *Breaking the Waves* (2019), *Uristen* (2020) i *Život i ja smo kvit!* (2020); studije: *Islednik, svedok, priča: Istrazni postupci u Pešćaniku i Grobnici za Borisa Davidoviča Danila Kiša* (2004), *Tekstualno (ne) svesno* Grobnice za Borisa Davidoviča (2008), *Zablude modernizma* (2010), *Đorđe Marković Koder* (2014), *Zablude čitanja* (2015), *Slobodan Štetić – Poster* (2015) i *Nulti stepen realizma* (2017). Dobio je Brankovu nagradu i nagrade „Matićev šal“, „Branko Ćopić“ i „Branko Miljković“. Poezija mu je prevedena na ukrajinski, poljski, češki, slovenački, španski, japanski. Živi u Beogradu.

Sonja Veselinović (1981, Novi Sad), magistrirala je i doktorirala komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao docent. Piše eseje, književnu kritiku i poeziju. Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Objavila je knjigu poetske proze *Poema preko* (2008), studije *Prevodilačka poetika Ivana V. Lalića* (2012) i *Receptcija, kanon, ciljna kultura : slika modernog angloameričkog pesništva u savremenoj srpskoj književnosti* (2018), roman *Krosfejđ* (2013) i zbirku poezije *Proklijavanje* (2020). Dobitnica je stipendije iz Fonda „Borislav Pekić“ za 2009. godinu, te nagrada „Isidora Sekulić“ (2014) i „Biljana Jovanović“ (2021). U ured-

ništvu je časopisa za književnost i teoriju *Polja* od 2007. godine. Živi u Beogradu.

Petar Andrejevič Vjazemski (*Pëtr Andreevič Vjazemski*; 1792, Moskva, Rusija – 1878, Baden-Baden, Nemačka), ruski pesnik. Bio je knez, odgojen u dvorskoj porodici, Karamzinov štićenik. Učesnik Borodinske bitke 1812. U Varšavi je 1820. saradivao s poljskim intelektualnim krugom. Bio je blizak dekabristima, ali se već 1830. vratio u državnu službu, pa je 1856–58. bio cenzor u Ministarstvu prosvete. Nakon 1863. živeo je u inostranstvu. Nastupio je kao libertinski pesnik i satiričar, blizak novinarskom jeziku. Postao je vodeći zagovornik ruskog romantizma, pa je njegov programski tekst „Razgovor izdavača i klasika...” objavljen kao predgovor Puškinovoj poemi „Bahčisarajska česma” (1823). Romantični program sadrže i *Pisma iz Pariza* (1826–27). U 1840-ima ustuknuo je pred naletom kritike, koja je zagovarala realizam, i priklonio se konzervativnom krugu i monarhistima.

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad) radi kao vanredni profesor na Odseku za komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogled iz imagologije* (2003), *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatiki teksta* (2005), *Književnost, kultura, utopija: ogledi* (2011), *Srpska putopisna kultura 1914–1940.* (2011), *Nine Serbian Poets/Devet srpskih pesnika* (antologija, 2012), *Književnost i otpor* (2015), *Anatomija robe: ogledi iz kritike političke ekonomije* (Sa Alparom Lošoncem, 2016) i *Komparativna književnost i kultura – kritički uvod* (2019); uredio je *Pregledni rečnik komparativne književnosti i kulture* (2011, zajedno sa Bojanom Stojanović Pantović i Miodragom Radovićem) i priredio temat *Polja* posvećen V. G. Zebaldu (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Ros Gej (*Ross Gay*; 1974, Jangstaun, SAD), američki pesnik, esejista i profesor. Objavljivao je tekstone i pesme u vodećim američkim časopisima. Autor je šest knjiga. Godine 2015. dobio je nagradu kritike za najbolju knjigu poezije u SAD za zbirku *Catalog of Unabashed Gratitude*. Predaje na Univerzitetu Indijana.

Radmila Gikić Petrović (1951, Vrbas), piše prozu. Objavljene knjige: *Otvorite Jelenine prozore* (1978), *Namaste, Indijo* (1984; putopisna proza, prevedena na rusinski 1986), *U Fruškoj gori 1854* (1985; dnevnik Milice Stojadinović Srpkinja), *Milica–Vuk–Mina* (1987), *Razgovori o Indiji* (1989), *Prepiska Milice Stojadinović Srpkinje sa savremenima* (1991), *Iskustva proze* (1993; razgovori sa proznim piscima), *Tokovi savremene proze* (2002; razgovori sa proznim piscima), *U potrazi za glavnim junakom* (2003; priče), *Srpkjinin krug kredom*, (2006; pesme i proza posvećeni Milici Stojadinović Srpkinji), *Bibliografija radova o Milici Stojadinović Srpkinji* (2007), *Dnevnik Anke Obrenović* (2007), *Zdravo, Indijo* (2008), *Život i književno delo Milice Stojadinović Srpkinje* (2010), *Stara priča* (2013, priče), *Koreja post scriptum* (2014), *A gde je Čehov? – razgovori o prozi* (2015), *Vijetnam i devet zmajeva* (2016), *Kritika pamćenja* (2017), *Kubanske prijateljice* (2020) i *Dnevnik Anke Obrenović (1836–1838)* (2021). Dobitnica je nagrada: „Slobodna Vojvodina“, „Iskra kulture“, „Povelja za višegodišnji stvaralački i naučni doprinos“, „Medalja kulture za očuvanje kulturnog nasleđa“, „Ljuba Nenadović“. Živi u Novom Sadu.

Vladislava Gordić Petković (1967, Sremska Mitrovica), redovna profesorka engleske i američke književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde drži kurseve iz oblasti šekspirologije i savremenog angloameričkog proznog stvaralaštva. Bavi se književnom teorijom i istorijom, književnom kritikom, publicistikom i prevodnjem sa engleskog. Magistrirala je na prozi Rejmonda Karvera na Filološkom fakultetu u Beogradu godine 1994, a doktorirala na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu 1998. na temi „Priča i pripovedanje u kratkoj prozi Ernesta Hemingveja“. U najviše akademsko zvanje, zvanje redovnog profesora, izabrana je u oktobru 2008. godine. Piše studije, eseje, književnu kritiku i prevodi s engleskog (S. Džouns, E. Biti, E. Bardžis, E. Hemingvej, V. Šekspir, V. Alen i dr.). Objavljene knjige: *Sintaksa tišine: poetika Rejmonda Karvera* (1995), *Hemingvej – poetika kratke priče* (2000) *Korespondencija – tokovi i likovi postmoderne proze* (2000), *Virtuelna književnost* (2004), *Književnost i svakodnevnica* (2007), *Virtuelna književnost II* (2007), *Na ženskom kontinentu* (2007) *Formatiranje* (2009),

Mistika i mehanika (2010) *Uvod u rodne teorije (udžbenik, grupa autora)* (2011). Živi u Novom Sadu.

Miroslava Kadlečik (Novi Sad), bavi se prevodenjem preko dvadeset godina, a u poslednjih desetak godina usmerila se na prevod sa slovačkog na srpski. Kao prevodilac i titler preko sedam godina saradivala je sa Radio-televizijom Vojvodine. Objavljivala je prevode u *Letopisu Matice srpske* i *Stanju stvari*, a prevodi na slovački u časopisu *Vzlet*. Pored prevodenja je, kao novinar, svoje članke na srpskom objavljivala na internet stranici RTV-a i u *Dnevniku*, a tekstove na slovačkom u časopisu *Nový život* i *Hlas ľudu*, a od 2013. godine je član Udruženja novinara Srbije. Napisala je scenario za neverbalnu radio-dramu pod nazivom *Granica trpljenja*, koja je 2013. godine snimljena i emitovana na Radio Novom Sadu u režiji Slobodana Govorčina.

Bojan Kiridžić (1971, Novi Sad), Akademiju umetnosti završio je u Novom Sadu u klasi profesora Dušana Todorovića na Odseku za slikarstvo. Član je SULUV-a, ULUS-a i Likovnog kruga, udruženja umetnika petrovaradinske tvrđave. Bavi se klasičnim slikarskim i grafičkim tehnikama. Do sada je kolektivno izlagao preko sto osamdeset puta i sedamnaest puta samostalno. Živi u Novom Sadu.

Jelica Kiso (1979, Beograd), piše poeziju, prozu i kritiku. Završila je Filološki fakultet u Beogradu. Dobitnica je književne nagrade *Ulaznica 2009* (prva nagrada za poeziju). Objavila je zbirke poezije *Crna sreća* (2010) i *Gvozdeni tanjir* (2015). Bavi se vizuelnim radovima, audio-zapisima i (tekstualnim) instalacijama. Objavljuje u književnim časopisima. Član je Srpskog književnog društva. Živi u Beogradu.

Timoti Korigan (*Timothy Corrigan*) profesor je engleskog i filmskih studija na Univerzitetu u Pensilvaniji. U uredničkom odboru je časopisa *Adaptation: The Journal of Literature on Screen Studies* i *Film Criticism*. Njegove glavne oblasti istraživanja jesu savremeni svetski film i dokumentarni film. Neke od njegovih knjiga su: *New German Film: The Displaced Image* (1983), *Writing About Film* (1989), *A Cinema Without Walls: Movies and Culture After Vietnam* (1991), *Film and Literature: An Introduction*

and Reader (1999), *The Essay Film: From Montaigne, After Marker* (2011, Katherine Singer Kovacs Award), *American Cinema of the 2000s: Themes and Variations* (2012).

Aleksandar Kostić (1973, Užice), doktor književnih nauka. Autor studije *Figure preobražaja u književnom delu Danila Kiša i Prima Levija: od književne poetike do kulturne antropologije* (Univerzitet-ska biblioteka „Svetozar Marković“, 2019). Sa italijanskog jezika preveo roman *Salto mortale* Luidija Malerbe, pripovetke *Druge centurije* Đorđa Manganelija i izabrane tekstove Pjera Paola Pazolonija i Prima Levija. Živi i radi u Beogradu.

Tanja Kragujević (1946, Senta), diplomirala je i magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu, na grupi za Opštu književnost sa teorijom književnosti. Objavila je preko dvadeset knjiga poezije i devet knjiga esejističkih i književno-kritičkih tekstova. Zastupljena je u više antologija savremene srpske poezije u zemlji i inostranstvu. Pesme su joj prevodene na engleski, nemački, španski, mađarski, holandski, bugarski, makedonski, slovenački, ruski, beloruski i esperanto. Više od petnaest godina bavila se izdavačkim radom. Dobitnica je značajnih domaćih priznanja. Živi u Zemunu.

Tomas Lič (*Thomas Leitch*; 1951, Orindž, Nju Džerzi, SAD), profesor engleske književnosti na Univerzitetu u Delaveru. Njegove oblasti interesovanja su američka i engleska književnost, studije kulture, proučavanje filma i novih medija. Istaknute studije: *What Stories Are: Narrative Theory and Interpretation* (1986), *Find the Director and Other Hitchcock Games* (1991), *The Encyclopedia of Alfred Hitchcock* (2002), *Crime Films* (2002), *Film Adaptation and its Discontents: From Gone with the Wind to The Passion of the Christ* (2007), *Wikipedia U: Knowledge, Authority, and Liberal Education in the Digital Age* (2014), *Oxford Handbook of Adaptation Studies* (urednik, 2017), *The History of American Literature on Film* (2019).

Gvinet Luis (*Gwyneth Lewis*; 1959, Kardif, Vels, Velika Britanija), jedna od poznatijih savremenih velških pesnikinja i ujedno prva pesnikinja laureatkinja u Velsu. Objavila je osam zbirki poezije, piše i

na velškom i na engleskom jeziku. Dobitnica je nekoliko književnih nagrada. Trenutno živi i radi u Kardifu.

Danilo Lučić (1984, Beograd), završio je osnovne i master studije srpske književnosti i jezika na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio je zbirke pesama *Beleške o mekom tkivu* (2013), za koju je osvojio Brankovu nagradu, i *Šrapneli* (2017). Objavio je i zbirku priča *Sazrevanje modrica* (2020, 2021). Sa grupom autora i autorki objavio je zajednički dnevnik *2020*. Urednik je portala za književnost i kulturu *glif.rs*, a bio je i urednik u izdavačkoj kući „Kontrast izdavaštvo“. Kourednik je *Bosanske vile*, izvršni je urednik edicije „Zajednička čitaonica“ organizacije *KROKODIL*, a uređivao je i vodio večeri poezije *ARGH!* Bavi se fotografijom i videoformatima, objavljuje kolumne i eseje u štampanoj i elektroničkoj periodici (*Before After*, *Prosvjeta*, *Marie Claire*, *Milica magazin*, *Polja*...). Živi u Beogradu.

Tatjana S. Jovanović (1966, Kragujevac), diplomirala je na Katedri za srpsku književnost Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu, a doktorirala na Filološko-umetničkom fakultetu Univerziteta u Kragujevcu. Izlagala je na naučnim skupovima u zemlji i inostranstvu i objavljivala radove u časopisima i tematskim zbornicima. Objavila je knjige *Književni grad – Konstituisanje ženskog kanona u srpskoj književnosti 1990–2010*. (2017) i *Čijim jezikom govore ćerke? Ženski glasovi u srpskoj književnosti* (2018). Polja interesovanja su feministička književna kritika i ginokritika. Radi kao profesor srpskog jezika i književnosti u Prvoj kragujevačkoj gimnaziji.

Bojan Marković (1985, Užice) diplomirao je, masterirao i doktorirao na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Objavio je pesničku knjigu *Riba koja je progutala svet* (2013, Nagrada „Mladi Dis“). Zajedno s Tamarom Mitrović autor je zbirke tekstova i motiva o lektiri i čitanju *Piknik za Irmu* (2017). U okviru izdavaštva Doma kulture Studentski grad uređuje pesničku ediciju „Svoja struja“. U pripremi mu je druga pesnička knjiga *Taumatrop*. Pored poezije piše eseje i kritiku. Bavi se naučnim radom. Zaposlen je na Učiteljskom fakultetu Univerziteta u Beogradu u zvanju docenta.

Dajana Milovanov (1993), trenutno pohađa doktorske studije na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Živi u Bečeju.

Česlav Miloš (*Czesław Miłosz*; 1911, Šetejnje, Litvanija – 2004, Krakov, Poljska), poljski pesnik, prozaista, esejista i prevodilac. Kao student (studirao prava u Vilnu) pripadao avangardnoj pesničkoj grupi „Žagari“. Prve pesme objavljuje 1930, a prvu knjigu *Poema o ukočenom* 1933. godine. Do početka Drugog svetskog rata boravio u Francuskoj i Poljskoj, a rat proveo u okupiranoj Varšavi. Nakon rata bio u diplomatskoj službi Poljske u Vašingtonu, Njujorku i Parizu, a od 1951. godine živi u emigraciji. Nakon trideset godina (1981), prvi put posećuje Poljsku, a početkom devedesetih godina se preselio u Krakov, gde provodi poslednje godine života. U svojim delima je najpre obrađivao društvenu problematiku, kasnije sve više egzistencijalnu i filozofsku, a bavio se i ulogom Slovena i Evropljana u američkoj kulturi i civilizaciji. Gl. dela: knjige pesama: *Tri zime*, *Spasenje*, *Dnevna svetlost*, *Kralj Popjel i druge pesme*, *Začarani Gućo*, *Gde sunce izlazi i gde zalazi*, *Himna o perli*, *Poezija*, *Hronike*, *Na obali reke*, *To*, *Drugi prostor*; poeme: *Pesnički traktat*, *Moralni traktat*, *Orfej i Euridika*; romani: *Osvajanje vlasti*, *Dolina Ise*; autobiografska proza: *Zemlja Ulro*, *Druga Evropa*; eseji: *Snoviđenja nad zalivom San Francisko*, *Zarobljeni um*, *Čovek među škorpionima*, *Kontinenti*, *U potrazi za otadžbinom*, *Svedočanstvo poezije* i dr. Godine 1980. dobija Nobelovu nagradu za književnost.

Violeta Mitrović (1989, Novi Sad), osnovne i master studije srpske književnosti završila na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila je knjigu izabranih književnih kritika i eseja *Hermeneutička pristaništa* (2018).

Jana Micenkova (*Jana Micenková*; 1980, Košice, Slovačka), režiserka, scenaristkinja, dramaturškinja. Slovački jezik i književnost završila je u Prešovu, a na FAMU u Pragu je diplomirala na Odseku scenaristika i dramaturgija. U Pragu je 2013. godine pokrenula nezavisni pozorišni ansambel *Nekroteatro* (www.nekroteatro.cz) u kom do danas radi kao dramaturškinja i režiserka. Za svoj pozorišni komad

Nekrogame dobila je Nagradu slovačkog literarnog fonda za najbolji dramski tekst 2013; kao i nagradu za mlade dramske pisce VEJK AP 2012. Istoimena kratka priča nagrađena je na konkursu za kratku priču 2012. godine (*Poviedka2012*). Za tekst novele *Najkrajsie roky (Najlepše godine)* dobila je nagradu žirija na književnom konkursu DEBUT 2012. Svoj književni debi, zbirku kratkih priča, objavila je pod nazivom *Slatki život* i ta zbirka našla se među deset najboljih za čuvenu slovačku književnu nagradu Anasoft litera 2018. Objavila je i roman *Krv je samo voda* (2021). Snimila je četiri kratkometražna filma, a trenutno radi na scenariju svog debitantskog dugometražnog filma pod nazivom *Babičce*.

Jelena S. Mladenović (1984, Kruševac), doktorirala je na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Nišu s disertacijom „Poezija Novice Tadića“ i radi kao asistent na Departmanu za srpsku i komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Nišu. Oblast njenog užeg naučnog interesovanja je srpska književnost. Učesnica je brojnih naučnih skupova u zemlji i inostranstvu i objavljuje radove u naučnim časopisima i zbornicima. Živi u Nišu.

Jovan Nikolić (1955, Beograd), piše liriku, prozu i pozorišne komade, tekstove za filmsku muziku i libreta. Objavio je sledeće zbirke pesama: *Gost ni otkuda* (1982), *Đurđevdan* (1987), *Neću da se rodim* (1991), *Oči pokojnog jagnjeta* (1993), *Telo i okolina* (1994), *Male noćne pesme* (1998) *Hotel Nikaragva* (poezjska proza, 2017) i *Senke bez porekla – izabrane pesme* (2018). Na nemačkom su mu objavljene sledeće knjige: *Zimmer mit Rad* (pesme i proza, 2004; *Soba sa točkom*, izdanje na srpskom jeziku, 2011) i *Weisser Rabe, schwarzes Lamm/ Crna vrana, belo jagnje* (proza, 2006). Od 1999. živi u Kelnu, gde radi za jedno udruženje koje se bavi integracijom romske dece u nemačko društvo. U Srbiji je nagrađivan za svoj književni rad, a u nemačkom govornom području mu je dodeljeno nekoliko književnih nagrada i stipendija.

Katarina Pantović (1994, Beograd), osnovne i master studije završila je na Odseku za komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu, gde je trenutno na doktorskim

studijama. Trenutno je angažovana kao istraživač-stipendista u Institutu za književnost i umetnost u Beogradu. Piše i objavljuje književnu kritiku, esejstiku, naučne radove i poeziju u periodici, naučnim zbornicima i na internet portalima. Objavila je pesničku zbirku *Unutrašnje nevretime* (2019). Pesme su joj prevedene na nemački, španski, francuski i slovenački jezik. Živi i radi u Beogradu i Novom Sadu.

Zorislav Paunković (1960), stručnjak za rusku književnost i kulturu, književni prevodilac s ruskog jezika, književni kritičar i urednik. Diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu na dvopredmetnoj grupi ruski jezik i književnost sa opštom književnošću i teorijom književnosti. Zajedno s bratom Duškom Paunkovićem prvi preveo veliki broj vodećih ruskih pisaca (Jurij Mandlejev, Ljudmila Petruševska, Leonid Dobičin, Lidija Ginzburg, Apolon Grigorjev i dr.). Priredio i preveo sabrana dela Nine Berberove, Gajta Gazdanova i Konstantina Vaginoва. Od osnivanja (1990) glavni urednik specijalizovanog časopisa za rusku književnost i kulturu *Ruski almanah*, koji po mišljenju vodećeg ruskog književnog časopisa *Novi mir*, spada „među najbolje na svetu“ (1995, 9). Autor knjiga *Ruske teme* (2010, 2015) i *Razgovori s ruskim piscima* (2016). Član je Udruženja književnih prevodilaca Srbije i Srpskog PEN-centra. Dobitnik nagrada „Jovan Maksimović“ (1999), „Laza Kostić“ (2007), „Zlatno pero Rusije“ (2011), „Miloš N. Đurić“ (2014). Živi u Beogradu.

Ljiljana Popović Anđić (1962 – 2019, Beograd), književni prevodilac, pesnikinja, profesor ruskog, italijanskog, španskog i portugalskog jezika, umetnički fotograf, rođena je u Beogradu gde je živela do 1990, kada se sa suprugom preselila u Buenos Ajres, da bi se godinu dana pre svoje prerane smrti oboje vratili 2018. u Beograd. Osim Filološkog fakulteta u Beogradu, završila je postdiplomske studije ligvistike za profesore jezika i književnosti u Buenos Ajresu (Lexis) i studije portugalskog jezika u Centru za brazilske studije, u istom gradu. Profesionalno se najviše bavila književnim prevodištvom i profesurom jezika, ali i analizom medija i saradnjom u srpskim književnim glasilima, gde je pretežno objavljivala prevode pesama sa italijanskog i i povremeno sopstvene pesme i prikaze. U razdoblju od 2003. do 2018, bila je ko-urednica bi-

blioteke novog hispanoameričkog romana „Bolero“, izdavačke kuće „Laguna“. Zajedno sa suprugom Brankom Anđićem, autor je i prevodilac *Antologije savremene argentinske pripovetke* (2001, 2012), *Antologije savremene hispanoameričke pripovetke* (2000), izbora *Otkaçene priče Latinske Amerike* (2008) i antologije hispanoameričke pripovetke 21. veka, *Budući klasici* (u pripremi). Prevela je više desetima prozних knjiga uglednih hispanoameričkih autora poput Marija Vargasa Ljose, Giljerma Kabrere Infantea, Mempa Ğardineliĝa, Giljerma Martinesa, Lujsa Sepulvede, H.L. Borhesa, Isidora Blajstena, Osvalda Sorijana, Markosa Aginisa, Huana Viljora, Davida Toskane, Laure Restrepo, Ğorhea Franka, Fernanda Valjeha, Leonarda Padure, Santjaga Ronkaljola, Karlosa Kasteljanosa Moje, Samante Šveblin, Karle Guelfenbajn, Rodriga Fresana itd.

Mihal Ramač (1951), diplomirao istoriju na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bio je novinar, glavni i odgovorni urednik listova *Naša borba*, *Vojvodina* i *Danas*. Piše poeziju i prozu na rusinskom i srpskom, prevodi sa više jezika. Član je Društva književnika Ukrajine. Objavio je sedam knjiga pesama na rusinskom. Na srpskom je objavio knjigu pripovedaka *Noć na stanicima Keleti* (2020), knjigu pesama *Druga obala* (2020), knjige eseja: *Povest o početku kraja* (2002), *S one strane snova* (2003), *6. oktobar* (2008), *Dunavska rapsodija* (2018), *Zov vedrih vidika* (2018). Źivi u Petrovaradinu.

Ranko Risojević (1943, Kalendar), pesnik, prozaista, dramski pisac, esejista, istoričar matematike, prevodilac i kulturni poslenik, objavio oko pedeset knjiga, za decu i odrasle, od toga osamnaest pesničkih zbirki, dvadeset pet prozних knjiga, među kojima deset romana; izvedeno mu je desetak radioigara za decu i dve za odrasle. Nagrađivan regionalnim i lokalnim nagradama. Prevoden na više jezika. Źivi u Banjaluci.

Ljubica Rosić (Obrenovac), studirala je polonistiku i završila postdiplomске studije na Filološkom fakultetu u Beogradu, doktorirala na Filozofskom univerzitetu u Novom Sadu (*Recepcija esejistike Ćeslava Miloša u Jugoslaviji*). Radila je kao lektorka srpskohrvatskog jezika na Jagjelonskom univerzitetu u Krakovu, a u periodu od 1991–1995. kao viši pre-

davač na novoosnovanoj Katedri za srpski jezik na UAM (Univerzitet „Adam Mickjević“) u Poznanju. Više godina držala je predavanja iz poljske književnosti na Univerzitetu u Prištini. Od 2003. predavala je poljsku književnost (Istoriju poljske književnosti i Književnost XX veka) na Katedri za polonistiku na Filološkom fakultetu u Beogradu. U svojim radovima bavi se najviše komparativnim proučavanjima poljske književnosti XIX i XX veka. Srpskom čitaocu predstavljala je poljsku književnost u esejima, člancima, referatima i javnim predavanjima, razgovorima sa piscima. Član je Udruženja književnih prevodilaca Srbije od 1980. U periodu od 1992–2003. bila je član redakcije prevodilačkog časopisa *Mostovi*. Dobitnica je Nagrade „Miloš N. Ğurić“, kao i poljske nagrade „ZaiKS“ (Saveza autora i scenskih kompozitora). Objavila je prvu istoriju poljske književnosti u Srbiji (*Istorija poljske književnosti do 1914. godine*). Učestvovala je na brojnim međunarodnim naučnim konferencijama, posvećenim poljskoj književnosti. Prevodila je, između ostalih, dela R. Ingardena, K. Brandisa, A. Fjuta, J. Kornhauzera, R. Kapušćinskog, Ć. Miloša... Źivi u Beogradu.

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), diplomirao je francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Master studije iz komparativne književnosti završio je u Nici. Sarauuje sa izdavačkim kućama kao slobodni prevodilac. Autor je brojnih temata o francuskoj književnosti XX veka, zastupljenih u književnoj periodici (Filip Źakote, Źak Dipen, OuLiPo, Remon Rusel, Antonen Arto). Jedan je od urednika književnog časopisa *Agon*. Autor knjiga poezije: *Stvaranje istine* (2003), *Tropuće* (2010), *Stereorama* (2013), *Jeretički dativ* (2014), *Prskalica* (2019), kao i prozних knjiga *Aleatorij* (2013), *Podli podli psalmi* (2016), *Punkt* (2017), *Nema oaze: luftrroman* (2018) i *Ništa nije ničije* (2020). Źivi u Beogradu.

Osvaldo Sorijano (*Osvaldo Soriano*; 1943, Mar del Plata – 1997, Buenos Ajres, Argentina) jedan je od najznačajnijih argentinskih pisaca poslednjih decenija dvadesetog veka. Iako dugo osporavan od zvanične akademske kritike, postao je kulturni pisac publike, čije su knjige redovno dostizale vrtoglave tiraže. *Tužan, usamljen i gotov* (1974) njegov je prvi roman kojim se proslavio. Među značajnim njegovima su *No habra mas penas ni olvido* (1979), *Cuarteles*

de invierno (1981), *Una sombra ya pronto seras* (1990) i *El ojo de la patria* (1992). Njegove knjige su prevedene na dvadesetak jezika, a najviša književna priznanja dobile su, osim u Argentini, u Italiji, Francuskoj, Španiji. Zbog svojih levičarskih stavova, bio je prinuđen da živi u izbeglištvu tokom diktature 1976–1982, da bi po povratku u Buenos Ajres, postao neka vrsta „narodnog pisca“. Njegova dela su pitki koktel melanholije, pop kulture, geopolitičkih razmišljanja, socijalne svesti i prefinjenog humora. Kao iskusni novinar, ljubitelj i poznavalac filma i fudbala, često se oslanjao na ličnosti i događaje iz stvarnog života koje je uspešno preinačavao u likove i radnju svojih dela.

Robert Stem (*Robert Stam*, 1941), profesor na Univerzitetu u Njujorku i teoretičar filma. Doktorirao je na Univerzitetu u Berkliju iz oblasti komparativne književnosti, a predavao u Francuskoj, Tunisu i Brazilu. Proučava teoriju kulture i filma, nacionalne kinematografije (francuska i brazilska), intelektualnu istoriju, postkolonijalne aspekte. Autor je i koautor više od petnaest knjiga, među kojima su: *Subversive Pleasures: Bakhtin, Cultural Criticism, and Film* (1989), *Unthinking Eurocentrism* (sa Elom Šohat, 1994), *Tropical Multiculturalism: A Comparative History of Race in Brazilian Cinema and Culture* (1997); *Multiculturalism, Postcoloniality and Transnational Media* (sa Elom Šohat, 2000), *Film Theory: An Introduction* (2000); *Literature through Film: Realism, Magic and the Art of Adaptation* (2005); *Francois Truffaut and Friends: Modernism, Sexuality, and the Art of Adaptation* (2006); *Flagging Patriotism: Crises of Narcissism and Anti-Americanism* (sa Elom Šohat, 2007), *Race in Translation: Culture Wars in the Postcolonial Atlantic* (sa Elom Šohat, 2012); *Keywords in Subversive Film/Media Aesthetics* (2015).

Nevena Stefanović (1970, Pančevo), diplomirala je na grupi Srpska književnost i jezik sa opštom književnošću Filološkog fakulteta u Beogradu. Radi kao profesor u Gimnaziji „Uroš Predić“ u Pančevu. Piše književnu kritiku za Umetnički magazin *Kvartal*.

H. Piter Stivs (*H. Peter Steeves*) predaje filozofiju na Univerzitetu DePol u Čikagu i bavi se pitanjima etike, društvene i političke filozofije, kao i fenomenologije. Autor je i priređivač više knjiga i zbornika, kao i preko sto četrdeset naučnih i stručnih radova.

Džon Friman (*John Freeman*; 1974, Klivlend, SAD), američki pisac i književni kritičar. Bio je urednik književnog časopisa *Granta* do 2013, a tekstove redovno objavljuje u listovima kao što su *The Guardian*, *The New York Times Book Review*, *Los Angeles Times* itd. Autor je dve zbirke poezije.

Ibrahim Hadžić (1944, Rožaje, Crna Gora), književnik, pesnik i dugogodišnji urednik Školskog programa Televizije Beograd. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Beogradu, na Odseku za istoriju umetnosti. Pesme su mu prevedene na više stranih jezika. Zastupljen je u brojnim antologijama i hrestomatijama. Uređivao je poeziju u studentskom listu *Student* školske 1968/69 i u časopisu *Mostovi* 2001–2005. godine. Osim književnošću, bavi se izučavanjem gljiva. Jedan je od trojice osnivača Mikološkog društva Srbije. Štampao je sedam knjiga o gljivama (dve u koautorstvu sa prof. dr Jelenom Vukojević, šefom mikološkog kabineta Biološkog fakulteta u Beogradu). Objavio je više knjiga poezije za koje je dobio nekoliko značajnih književnih nagrada, a njegovo stvaralaštvo predstavljeno je u zborniku *Boja okoline: zbornik o pesništvu Ibrahima Hadžića*. Prevodi poeziju s ruskog jezika. Živi u Beogradu.

Linda Hačn (*Linda Hutcheon*; 1947), profesorka emerita engleske i komparativne književnosti na Univerzitetu u Torontu. Kao teoretičarka i kritičarka deluje u različitim oblastima, a najznačajniji uticaj ostvarila je u domenu književne teorije i istorije, proučavanja kanadske književnosti i kulture, definisanju postmodernizma, a u saradnji sa suprugom Majklon Hačnom i u akademskom proučavanju opere. Njene teme istraživanja obuhvataju narativnu samosvest (*Narcissistic Narrative*, 1980), parodiju (*A Theory of Parody*, 1984), ironiju (*Irony's Edge*, 1994), postmodernizam (*The Poetics of Postmodernism: History, Theory, Fiction*, 1988; *The Politics of Postmodernism*, 1989; *The Canadian Postmodern*, 1989), teoriju adaptacije (*A Theory of Adaptation*, 2006), dok je sa suprugom razvila interdisciplinarno istraživanje ukrštanja medicinske i kulturne istorije na primeru opere (*Opera: Desire, Disease, Death*, 1996; *Bodily Charm: Living Opera*, 2000; *Opera: The Art of Dying*, 2004; *Four Last Songs; Aging and Creativity in Verdi, Strauss, Messiaen, and Britten*, 2015).

Edvard Herš (*Edward Hirsch*; 1950, Čikago, SAD), američki pesnik, esejista i kritičar. Predavao je na Odseku za engleski i kreativno pisanje Univerziteta u Hjustonu. Izdao je devet knjiga poezije i pet proznih knjiga. Od 2002. je predsednik fondacije Džon Sajmon Gugenhajm. Dobitnik je brojnih nagrada za svoju poeziju.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, a doktorirao na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio je prevode proze Džona Barta, Eni Pru, Krisa Abanija, Reifa Larsena, Džojks Kerol Outs, Dejvida Fosteru Volasa i dr. Dobitnik je Nagrade za prevod godine Društva književnika Vojvodine (2012). Živi u Novom Sadu.

Predrag Crnković, prevodilac i pisac. Preveo je 52 knjige s danskog (41 s tog jezika), norveškog, švedskog, engleskog i slovenačkog. Uređuje edicije „Severno svetlo“, „YUGO_LIT“ i „Van toka“ u „Presingu“. Objavio je sedam romana i po jednu zbirku priča i poezije, tri radio-drame (dve nagrađene na konkursu Radio Beograda za originalni tekst i jedna adaptacija Mopasanove pripovetke) višekratno su izvođene na Radio Beogradu. Prevodjen je na danski i slovenački. Rukopis romana *Beograd za pokojnike* osvojio je 2008. regionalnu nagradu V. B. Z.-a, dok je rukopis drame *Trbuhozborci* osvojio Nagradu „Branislav Nušić“ Udruženja dramskih pisaca Srbije 2017. Iste godine pripovetka „Trema“ je dobila Nagradu „Milutin Uskoković“ NB u Užicu (ali mu je oduzeta, jer se žiri naljutio zato što se autor potpisao pseudonimom). U međuvremenu su mu pripovetke nagrađivane na konkursima za Nagradu „Laza Lazarević“ Kulturnog centra u Šapcu, kao i na konkursima, časopisa *Ulaznica* iz Zrenjanina i *Beležnica* iz Bora. Kao prevodilac je 2013. dobio nagradu Državnog fonda za umetnost Danske za promovisanje savremene danske književnosti u Srbiji. Član je UKPS i OF-a (udruženja danskih prevodilaca, kao dela danskog udruženja književnika).

Mejdžor Džekson (*Major Jackson*; 1968, Filadelfija, SAD), nagrađivani američki pesnik i profesor. Autor je pet zbirki pesama i priređivač različitih antologija. Urednik je za poeziju časopisa *Harvard Review*. Predaje na Univerzitetu Vermont.

Radivoj Šajtinac (1949, Zrenjanin), piše poeziju, prozu, književnu i likovnu kritiku, prevodi s ruskog i engleskog jezika, bavi se i dramaturgijom. Objavio je sledeće knjige: *Oružje ljudski ranjeno* (1970), *Šumi se vraćaju pragovi* (1974), *Darovno putovanje* (1978), *Panglosov izveštaj* (1982), *Suze u lunaparku* (1987), *Očenaš na Tajms skveru* (1991), *Olovni dolov* (1995), *Led i mleko* (2003), *Psi versa* (2005), *Kanjiška monotipija* (dvojezično na srpskom i mađarskom, 2007), *Severni izgovor* (2011), *Stara kantina* (2011), *Di* (2013), *Zlo cveća* (2013); knjige proze: *Banatska čitanka* (1991), *Moj bežejski deo sveta* (1994), *Bajke o grmu* (1995), *Čehovija* (1996) *Vež u vazduhu* (1998), *Žrtve bidermajera* (2000), *Sibijski glasovi* (2001), *Nada stane na kraju grada* (sa Uglješom Šajtincem, 2002), *Vodeno dete* (2004), *Pričica* (2005), *Kinesko dvorište* (2006), *Lyrik klinik* (2009), *Severni izgovor* (2011), *Stara kantina* (2011), *Dilinkuca – kratke i friške banatske bajke* (sa Lj. Šajtinac, 2012), *Zlo cveća – poezija jednog klovna apsoluta* (2013), *Pseća suza* (2014), *Di? – nova banatska pesmarica* (2014), *Porcelan – roman u slobodnom stihu* (2017), *Nepoznavanje prirode* (2018), *Suva igla* (2019), *Pelerina* (2020) i *Aveti atara* (2020); knjige eseja: *Hotel Čarnojević* (1989), *Demogorgon* (1990), *Hajka na Akteona* (1997). Dobitnik je više nagrada za svoj rad, između ostalih „Đura Jakšić“ i „Vasko Popa“. Živi u Zrenjaninu.

Leonardo Šaša (*Leonardo Sciascia*; 1921, Rakalmuto, Italija – 1989, Palermo), italijanski pripovedač, pesnik, romansijer, dramski pisac, esejista, prevodilac, likovni kritičar, scenarista, novinar i političar. Prva dela objavljuje pedesetih godina prošlog veka. Među njima se posebno ističe esej o Pirandelu, piscu koji je izvršio presudan uticaj na Šašin pristup literaturi i pogled na svet. Bio je posvećen i novinarstvu (pisao je između ostalog za dnevne listove *La Stampa* i *Corriere della Sera*), politici (bio je gradski odbornik u Palermu i poslanik u italijanskom i evropskom parlamentu), uredništvu (priređio je antologiju *Sicilijanski pripovedači*) i filmu (po njegovim proznim delima snimljeno je na desetine filmova, u režiji Damjana Damjanija, Elija Petrija, Đanija Grimaldija, Frančeska Rozija). Šašino književno stvaralaštvo, okrenuto temama ideološke manipulacije i odnosa moći između različitih društvenih i političkih grupa, obeležila je rodna Sicilija, sa svojom istorijom, savremenim životom i specifičnim karakteri-

ma. Najznačajnija dela: komedija *Poslanik (L'onorevole)*, 1965), romani *Mafija (Il giorno della civetta)*, 1961), *Svakom svoje (A ciascuno il suo)*, 1969), *Izuzetni leševi (Il contesto)*, 1971), *Todo modo (Todo modo)*, 1974), zbirke pripovedaka *Rođaci sa Sicilije (Gli zii di Sicilia)*, 1958), *More boje vina (Il mare colore del vino)*, 1973), *Hronike (Cronachette)*, 1985), studija *Stendal i Sicilija (Stendhal e la Sicilia)*, 1984), zbirke eseja *Žica ludila (La corda pazza)*, 1982), *Ukrštene reči (Cruciverba)*, 1983).

Ljiljana Šop (1950, Bosanska Gradiška), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1976. godine bila je urednica u „Književnim novinama“, a od 1994. godine glavna i odgovorna urednica izdavačke delatnosti u „Srpskoj reči“ i urednica

pojedinačnih izdanja u mnogim izdavačkim kućama širom zemlje. Od 1997. do 2000. godine bila zamenica Sekretara za kulturu i Sekretar za informisanje Skupštine grada Beograda. Od 2004. do 2007. godine bila je državni sekretar u Ministarstvu kulture i medija Republike Srbije. Od 1974. objavljuje u književnim listovima i časopisima mahom književnu kritiku, eseje, putopise, kolumne... Autorka je šest knjiga i više od hiljadu bibliografskih jedinica u periodici. Knjige: *O naivnosti i nevinosti* (1995), *Velika šetnja* (1997), *Uspon do smrti* (1999), *Pisanje uz vetar* (2002), *Ekstaza s predumišljajem* (2003), *Oslo-njeni na prazninu* (2009). Dobitnica je nagrada „Milan Bogdanović“, „Dragiša Kašiković“ i „Zlatni beo-čug“. Živi u Beogradu.

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Biblioteka Matice srpske, Novi Sad

82(05)

POLJA : časopis za književnost i teoriju / ured-
nik Alen Bešić. – God. 1, br. 1 (1955) – . – Novi Sad :
Kulturni centar Novog Sada, 1955 – . – 23 cm

Šest brojeva godišnje
ISSN 0032-3578

COBISS.SR-ID 5142786